ПРИЛОЖЕНИЕ

Към годишния финансов отчет

На „Стройкомплект-Г" ЕООД, гр.Шумен

Към 31.12.2017г.

I. **Правен статут, предмет на дейност, регистрации, управление**

Дружеството е учредено с решение на Шуменски окръжен съд на основание чл.6, във връзка с чл.119, ал.2 от ТЗ от 13.11.2001г., по ф.д. 700/2001г., и е вписано в Търговския регистър, като еднолично дружество с ограничена отговорност „Стройкомплект-Г"с ЕИК 127548449.

Вписаният предмет на дейност е: покупка, строеж и обзавеждане на недвижими имоти с цел продажба, строително предприемачество, покупка на стоки с цел препродажба в първоначален, преработен или обработен вид, търговия с промишлени и хранителни стоки, селскостопански произведения или други изделия, продажба на стоки от собствено производство, продажба на тютюневи изделия и спиртни напитки(след издаване на съответен лиценз), търговско представителство и посредничество, вътрешна и външна търговия, валутни сделки(след разрешение), комисионни и спедиционни сделки, превоз на пътници и товари в страната и в чужбина, таксиметрова дейност, складови и лицензионни сделки, стоков контрол, авторемонтни услуги, организиране и експлоатация на заведения за обществено хранене, кафе-аперитиви, хотелиерски, туристически, рекламни, информационни и други услуги.

Седалище и адрес на управление: гр.Шумен, кв.Добруджа, Индустриална зона.

Едноличен собственик на капитала е Гриша Митев Гочев.

Представляващ и управляващ дружеството е Гриша Митев Гочев.

II. **База за изготвяне на годишния финансов отчет**

Годишния финансов отчет е съставен в съответствие с изискванията на Закона за счетоводството, Националните стандарти за финансови отчети за малки и средни предприятия, приети с ПМС № 46 от 21.03.2005г.; за нерешени въпроси в тях е избрано да се прилага политика в съответствие с текстовете на Международните стандарти за финансово отчитане и Международните счетоводни стандарти, с цел вярно и честно представяне на имущественото и финансовото състояние.

III. **Основни принципи за съставяне на годишния финансов отчет.**

1.Текущо начисляване – приходите и разходите, произтичащи от сделки и събития, се начисляват към момента на тяхното възникване, независимо от момента на получаването или плащането на паричните средства или техните еквиваленти и се включват във финансовите отчети за периода, за който се отнасят.

2.Действащо предпиятие – приема се, че предприятието е действащо и ще остане такова в предвидимо бъдеще; предприятието няма нито намерение, нито необходимост да ликвидира или значително да намали обема на своята дейност – в противен случай при изготвянето на финансовите отчети следва да си приложи ликвидационна или друга подобна счетоводна база.

3.Предпазливост – оценяване и отчитане на предполагаемите рискове и очакваните евентуални загуби при счетоводно третиране на стопанските операции с целполучаване на действителен финансов резултат. Извършва се оценяване и отчитане на предполагаемите рискове и очаквани загуби.

4.Съпоставимост между приходите и разходите – разходите, извършени във връзка с определена сделка или дейност, се отразяват във финансовия резултат за периода, през който предприятието черпи изгода от тях, а приходите се отразяват за периода, през който са отчетени разходите за тяхното получаване.

5.Предимство на съдържанието пред формата – сделките и събитията се отразяват счетоводно съобразно тяхното икономическо съдържание, същност и финансова реалност, а не формално според правната им форма.

6.Запазване на счетоводната политика от предходния отчетен период – постигане на съпоставимост на счетоводните данни и показатели през различните отчетни периоди.

7.Независимост на отделните отчетни периоди и стойностна връзка между начален и краен баланс – всеки отчетен период се третира счетоводно сам за себе си, независимо от обективната мувръзка с предходния и със следващия отчетен период, като данните на финансовия отчет в началото на текущия отчетен период трябва да съвпадат с данните в края на предходния отчетен период.

IV.**Съдържание на годишния финансов отчет**.

1.Счетоводен баланс.

2.Отчет за приходите и разходите.

3.Отчет за паричния поток.

4.Отчет за собствения капитал.

5.Приложение.

V. **Оценъчни бази използвани при изготвянето на финансовия отчет.**

Нетекущи (дълготрайни) нематериални активи.

Като нетекущи (дълготрайни) нематериални активи е възприето да се отчитат установими нефинансови ресурси, придобити и контролирани от предприятието, които нямат физическа субстанция, въпреки, че могат да се съдържат във физическа субстанция, или носителят им може да има физическа субстанция, са със съществено значение при употребата им и от използването им се очаква икономическа изгода.

Първоначална оценка

Към датата на придобиване, нетекущите (дълготрайните) нематериални активи, е възприето да се оценяват както следва:

1. За външно създаваните нематериални активи – по цена на придобиване, която включва покупната цена (включително мита и невъзстановими данъци) и всички преки разходи за подготовка на актива за използването му по предназначение.
2. За създаваните в предприятието нематериални активи – сборът от разходите, извършени от момента, в който нематериалният актив за пръв път е постигнал критериите за признаване. Първоначалната оценка се определя по начин идентичен на възприетия за определяне на себестойността за произведената продукция в предприятието, т.е. не се включват: вътрешната печалба, необичайните количества бракувани ресурси (материали, труд и други),

административните и други общи разходи (несвързани пряко с процеса по придобиването на нематериалния актив) и т.н.

3. Придобити и признати в бизнескомбинация – по справедлива стойност в деня на придобиването.
4. Получени в резултат на безвъзмездна сделка – по справедливата му стойност.
5. Получени в резултат на апортна вноска по ТЗ – по стойността приета от съда.

Оценка след първоначално признаване

След първоначалното признаване като актив всеки отделен нематериален актив се отчита по цена на придобиване, намалена с начислените амортизации и натрупаната загуба от обезценка.

Амортизирането на нематериалните активи се извършва по линеен метод

Нетекущи (дълготрайни)материални активи

Като нетекущи (дълготрайни) материални активи е възприето да се отчитат установими нефинансови ресурси, придобити и притежавани от предприятието, които имат натурално-веществена форма, използват се за производство и/или доставката/продажбата на активи или услуги, за отдаване под наем, за административни или за други цели и се очаква да бъдат използвани през повече от един отчетен период.

Първоначална оценка

Нетекущите (дълготрайни) материални активи към датата на придобиване е възприето да се оценяват по цена на придобиване, която включва покупна цена (включително мита и невъзстановимите данъци) и всички преки разходи.

Цената на придобиване се определя както следва:

1. За закупените активи – покупната цена, включително мита и невъзстановими данъци и всички преки разходи за привеждане на актива в работно състояние в съответствие с предназначението му. В преките разходи се включват разходите за подготовка на обекта, разходите за първоначална доставка и обработка, разходите за монтаж, разходите за привеждане на актива в работно състояние.
2. За създадените в предприятието – по себестойност – когато са създадени в предприятието; начинът на определяне на себестойността следва да е идентичен с начина за определяне на себестойността на произведената в предприятието продукция; не следва да се включват: вътрешни печалби, необичайните количества бракувани ресурси (материали, труд и др.), административните и други общи разходи (несвързани пряко с процеса на придобиването на дълготрайния материален актив) и т.н.
3. Придобити и признати в бизнескомбинация – по справедлива стойност в деня на придобиването.
4. Получени в резултат на безвъзмездна сделка – по справедливата му стойност.
5. Получени в резултат на апортна вноска по реда на ТЗ – по стойността му, приета от съда.

Оценка на нетекущите (дълготрайните) материални активи

След първоначалното признаване като актив всеки отделен дълготраен материален актив следва да се отчита по цена на придобиване, намалена с начислените амортизации и натрупаната загуба от обезценка.

Амортизация

При определяне на амортизируемата сума не се взема в предвид остатъчната стойност на активите. Полезният срок на годност се определя към датата на доставката, като се има предвид периода, през който предприятието ще черпи икономическа изгода.

Дълготрайните материални активи се амортизират по линейния метод при прилагане на следните годишни амортизационни норми в проценти:

1.Сгради и конструкции	4%
2.Машини и оборудване	30%
3.Съоръжения	4%
4.Транспортни средства	25%
5.Транспортни средства/без автомобили/	10%
6.Офис оборудване	15%
7.Компютърна техника и софтуер	50%

При временно извеждане на нетекущи (дълготрайни) активи от употреба за срок надвишаващ 12 месеца, е възприето да се преустанови начисляването на амортизации.

Разходите за консервиране и последващо въвеждане на актива в употреба е възприето да се отчитат като текущи разходи за периода, през който са възникнали.

Последващи разходи за нетекущи (дълготрайни) активи.

1. Разходите за текуща поддръжка и ремонт е възприето да се отчитат като текущи разходи.
2. С последващите разходи, свързани с отделен материален дълготраен актив се коригира балансовата стойност на актива, когато е вероятно предприятието да има икономическа изгода над тази от първоначално оценената стандартна ефективност на съществуващия актив.

В предприятието, за придобитите нетекущи (дълготрайни) материални активи след 01.01.2008г. е възприет стойнстен праг на същественост 700 лева.

Дългосрочни финансови активи

Акции и дялове в предприятия от група

Дружеството не притежава акции и дялове в дъщернипредприятия.

Акции и дялове в асоциирани предприятия

Дружеството не притежава акции и дялове в асоциирани предприятия.

Текущи (краткотрайни) активи на предприятието

Активите, които са придобити с цел да бъдат използвани или реализирани в оперативния цикъл на предприятието е възприето да се представят като текущи.

Материални запаси

Суровините (материалите) в предприятието е възприето да се отчитат при тяхната покупка по цена на придобиване (историческа) цена , която включва